

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/156/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205433
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320205433.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a sudkýň JUDr. Olgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Břouškovéj v právnej veci žalobcu: STYL LAYN, LLC., Peter Grigorenko Avenue 5A, Kyjev, Ukrajina, IČO: 341853626513, zastúpeného Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., Žižkova 4E, 040 01 Košice, IČO: 47 244 488, proti žalovanému: MAGNIT EU, s.r.o., Račianska 88 B, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 706 411, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31.08.2020, č. k. 23Cb/73/2020 - 74, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k.23Cb/73/2020 - 74 zo dňa 31.08.2020 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III napadnutým uznesením rozhodol, že strana je povinná vydať navrhovateľovi neodkladného opatrenia zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540, a Metso CVB 2060-4 spolu so železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi, ktoré prevzal v zmysle zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019, a to v mieste, kde sa nachádzajú, do 3 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Zároveň rozhodol, že priznáva navrhovateľovi neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia od strany, pričom o výške náhrady trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľa neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ neodkladného opatrenia podal na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil strane povinnosť vydať žalobcovi zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540, a Metso CVB 2060-4 spolu so železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi, ktoré prevzal v zmysle zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019, a to v mieste, kde sa nachádzajú, do 3 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil navrhovateľ neodkladného opatrenia tým, že dňa 05. 11. 2019 nadobudol žalobca kúpnu zmluvou č. 0511/19 z totožného dňa v znení neskorších dodatkov drviacu technológiu na štrk od spoločnosti FOT MACHINERY GmbH, Hewertweg 1c, 34439 Willebadessen. Predmetom kúpy v zmysle čl. 1 ods. 1 kúpnej zmluvy boli zariadenie Metso GP100S, Metso HP200, Metso CVB 1540 a Metso CVB 2060-4 (spolu aj ako „technológia“), spolu so všetkou železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi (ďalej ako „príslušenstvo“). Výlučným vlastníkom drviacej technológie štrku spolu s jej príslušenstvom je ku dňu vyhotovenia tohto podania žalobca. Technológia sa nachádzala na území Talianska, a

preto žalobca zabezpečil prepravu technológie po jednotlivých častiach na Ukrajinu prostredníctvom žalovaného, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej nákladnej prepravy tovaru. Medzi stranami sporu bola dňa 12. 11. 2019 uzatvorená zmluva č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy, ktorou bol medzi stranami založený obchodný záväzkový vzťah. Zo strany žalovaného nebol splnený záväzok vykonať prepravu tovaru na 17 nákladných motorových vozidlách v zmysle a v súlade so zmluvou č. 022 a objednávkou, keďže technológiu vo výlučnom vlastníctve žalobcu naloženú na 12 nákladných motorových vozidlách neoprávnene zadržáva na území Slovenskej republiky, a to konkrétne zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540 a Metso CVB 2060-4. Na nákladných motorových vozidlách žalovaného je naložené aj príslušenstvo k uvedeným zariadeniam. Žalobca pritom zaplatil 80% z odmeny žalovanému za prepravu tovaru aj na predmetných 12 nákladných motorových vozidlách v zmysle zmluvy č. 022. Uvedené tvrdenie žalobcu potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný začal prepravu 12 nákladnými vozidlami z Talianska na územie Slovenskej republiky. S ohľadom na to, že zo strany žalovaného došlo omeškaním ku podstatnému porušeniu povinnosti v zmysle ust. § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, žalobca dňa 14. 04. 2020 odstúpil od zmluvy č. 022.

3. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ pripojil ako dôkazy nasledovné listiny: kúpnu zmluvu č. 0511/19 zo dňa 05. 11. 2019 vrátane dodatočného kontraktu zo dňa 05. 11. 2019, objednávku na prepravu tovaru č. 1 zo dňa 12. 11. 2019, zmluvu č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019, platobný príkaz zo dňa 29. 11. 2019, 24. 01. 2020 a 29. 01. 2020 a odstúpenie od zmluvy zo dňa 14. 04. 2020.

4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol uznesením č. k. 23Cb 73/2020-36 zo dňa 23. 04. 2020 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že navrhovateľ neodkladného opatrenia svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil predpoklady na vydanie ním navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože nepreukázal žiadnym hodnoverným dôkazom podľa ust. § 326 ods. 2 a nasl. C.s.p., že zo správania strany možno vydedukovať okolnosti odôvodňujúce obavu, že by výkon navrhovaného súdneho rozhodnutia sa mohol byť ohrozený. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo súdu hodnoverne zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého dohodnutého objemu prepravy stranou neodkladného opatrenia skutočné a dôvodné. Súd mal za to, že na zodpovedanie tejto otázky by bolo potrebné vykonať dokazovanie dôkazmi, ktoré súd pri svojom rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal k dispozícii.

5. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou navrhovateľa neodkladného opatrenia, že sa predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha jeho nariadenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, nie z dôvodu obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ako bolo vyhodnotené zo strany súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, a neexistencia ktorej podľa súdu prvej inštancie založila dôvod pre jeho zamietnutie, preto mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa ani so záverom súdu prvej inštancie, že zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia nebolo súdu hodnoverne preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého objemu prepravy stranou skutočné a dôvodné, pričom by bolo potrebné vykonať dokazovanie dôkazmi, ktorými súd prvej inštancie pri rozhodovaní nedisponoval. Navrhovateľ neodkladného opatrenia k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil ako listinný dôkaz jednak objednávku na prepravu tovaru č. 1 k zmluve č. 022 zo dňa 12. 11. 2019 a zároveň odstúpenie od predmetnej zmluvy, s čím sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom pri rozhodovaní nevysporiadal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo predčasné. Súdu prvej inštancie uložil vysporiadať so všetkými námietkami uplatnenými žalobcom v odvolacom konaní a svoje rozhodnutie náležité odôvodniť, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol tak, že predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľ neodkladného opatrenia dôvodne domáhal jeho nariadenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, nie z dôvodu obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Navrhovateľom neodkladného opatrenia v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním strany spočívajúcim v porušení zmluvy č.

022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019 vznikajú veľké škody, nakoľko nemôže spustiť prevádzku zameranú na drvenie a triedenie štrku na Ukrajine v pôvodnom termíne. Zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia bolo hodnoverne preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého objemu prepravy stranou skutočné a dôvodné, čo navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázal pripojenými listinnými dôkazmi, ktorými bola jednak objednávka na prepravu tovaru č. 1 k zmluve č. 022 zo dňa 12. 11. 2019, a tiež odstúpenie od predmetnej zmluvy.

7. Proti uzneseniu, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalovaného to, že odvolací súd uviedol, že neodkladné opatrenie nie je nevyhnutné viazať na konanie vo veci samej, neznamená, že pri každom návrhu neodkladného opatrenia sú tieto podmienky automaticky splnené. Súd prvej inštancie sa mal preto zaoberať otázkou splnenia týchto podmienok v prejednávanom prípade a odôvodniť ich preukázanie a nielen stroho skonštatovať predošlé tvrdenie odvolacieho súdu. Má za to, že v prejednávanom prípade evidentne z povahy veci nie je možné takéto neodkladné opatrenie vydať, pretože ide o výrok smerujúci k povinnosti vydať vec v prípade, keď sú pochybnosti nielen ohľadne jej vlastníka, špecifikácie, rozsahu, legitimacy držby (sporné skutočnosti), ale zároveň je sporná aj existencia porušenia zmluvných povinností zo strany držiteľa - ich spoločnosti, resp. že spoločnosť postupovala neoprávnené. Veľký problém predstavuje aj špecifikácia tovaru, ktorá je určená len samotným žalobcom bez preukázania preberacieho protokolu či nákladného listu CMR, pričom predmetom prepravy je podľa jeho názoru kovový šrot. Takéto neodkladné opatrenie je z tohto dôvodu nevykonateľné, pretože žalobca na jeho základe bude požadovať vydať veci, ktoré ani nemá v držbe. Ďalším dôvodom spočívajúcim v nesprávnom právnom posúdení veci je skutočnosť, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o poskytnutí súdnej ochrany vôbec nebral do úvahy, že na prepravovaný tovar bolo zo strany ich spoločnosti uplatnené zákonné zádržné právo, tzn. spoločnosť má prepravovaný tovar v oprávnenej držbe. Napriek tomu, že súd prvej inštancie mal k dispozícii dôkazy o uplatnení zádržného práva žalovaným a rovnako mu bolo známe, že navrhovateľ má nesplatené záväzky voči ich spoločnosti (základ pre uplatnenie zádržného práva), pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia vychádzal výlučne z tvrdení navrhovateľa a ustanovení na ochranu vlastníka (ktorý je navyše sporný), pričom vo svojom rozhodnutí sa vôbec nevysporiadal s príslušnými zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa oprávnenej držby ako aj jej ochrany. Žalovaný namietal, že súd neuviedol dôvody, pre ktoré odmietol argumentáciu žalovaného, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

8. Uviedol, že súd prvého stupňa mal za účelom preskúmania riadneho osvedčenia dôvodnosti vydania takéhoto druhu neodkladného opatrenia preverovať všetky rozhodujúce skutočnosti, a to nielen skúmaním tvrdení a dôkazov, ktoré predložil navrhovateľ, ale aj tvrdení a dôkazov, ktoré predložil žalovaný. Súd prvého stupňa sa však vôbec nezaoberal týmito dôkazmi, t.j. nevykonal žiadny z dôkazov, ktoré predložili v rámci svojich vyjadrení. Poukázal na to, že si všetky povinnosti zo zmluvy splnil. Ako vyplýva z predložených dokladov, neboli zo strany objednávateľa prepravy (navrhovateľa) dodané príslušné doklady a informácie potrebné na colné konanie čo spôsobilo, že tovar nemohol byť prepravený cez hraničný priechod na Ukrajinu. Má za to, že v zmysle predmetnej zmluvy nebol povinný zaobstaráť príslušné colné doklady, pretože zo zmluvy (bod 3.2.5) jednoznačne vyplýva, že predmetnú povinnosť zabezpečiť všetky potrebné doklady na bezproblémový priebeh colných a iných kontrol má objednávateľ, teda navrhovateľ. Z uvedeného vyplýva, že k porušeniu povinností došlo zo strany navrhovateľa, keď do dnešného dňa napriek viacerým výzvam nedodal ich spoločnosti potrebné doklady na colné odbavenie tovaru. Keďže počas prepravy nastali ktoré do dnešného dňa neboli odstránené, žalovaný v súlade s čl. 16 ods. 2 Dohovoru CMR zložil predmetnú zásielku a prevzal ju do úschovy, pričom mu vznikajú našej oprávnene náklady za úschovu, ktoré navrhovateľ nechce uhradiť. Predkladá súdu listinné dôkazy (úradne preložené), ktoré dotvárajú a dosvedčujú skutočnosti vyvracajúce tvrdenia navrhovateľa o jeho zámere spustiť prevádzku zameranú na drvenie a triedenie štrku na Ukrajine. Je toho názoru, že pokiaľ ide o vznik veľkej škody na strane navrhovateľa, okrem toho, že navrhovateľ nepreukázal, že má v pláne spustiť predmetnú prevádzku, je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že škoda veľkého rozsahu vznikla ich spoločnosti, a to z dôvodu nezaplatenia splatných pohľadávok zo strany navrhovateľa (z titulu ktorého si uplatnili zádržné právo). V tejto chvíli pohľadávky z titulu neuhradenej odmeny, prestojov

a skladného prevyšujú 100 000.00 EUR. Je toho názoru, že súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s otázkou proporcionality a existencie škody na strane ich spoločnosti, pričom bez náležitého preukázania tvrdení navrhovateľa vychádzal výlučne z týchto tvrdení ako pravdivých a osvedčených. Uviedol, že súd odstúpenie od zmluvy považoval za platné, pričom nemal preukázané porušenie zmluvných povinností zo strany ich spoločnosti. Má za to, že k porušeniu zmluvných povinností došlo zo strany navrhovateľa (čo aj preukázali). Takýmto neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú a spravodlivú úpravu pomerov medzi stranami a navyše dochádza ním k zvyhodňovaniu jedného účastníka na úkor druhého, pričom reálna škoda vzniká práve druhému účastníkovi, t.j. žalovanému.

9. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrh na neodkladné opatrenie zamietne.

10. K odvolaniu sa vyjadril žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia), ktorý predovšetkým poukázal na skutočnosť, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má osvedčovací charakter a žalovaný nemôže vytýkať súdu, že sa nevysporiadal s každým jeho argumentom, čo je príznačné pre konania vo veci samej. K porušeniu povinnosti zabezpečiť príslušnú dokumentáciu potrebnú na realizáciu prepravy, citoval čl. 1 ods. 1 Zmluvy č. 022, podľa ktorej: „V súlade s touto Zmluvou sa prepravca zaväzuje poskytnúť objednávateľovi služby prepravy tovaru do miesta určenia a dodania jeho osobe oprávnenej na príjem nákladu, vybavenie príslušnej dokumentácie, ako aj ďalšie služby súvisiace s dopravou a zasielateľstvom podľa objednávky. Objednávateľ sa následne zaväzuje prijať a zaplatiť za poskytnuté služby.“ Napriek tomu, že odporca poukazuje na čl. 3 ods. 2 bod 5 Zmluvy, v zmysle ktorého je objednávateľ povinný zabezpečiť (okrem iných) colné doklady na bezproblémový priebeh colných a iných kontrol, trvá na svojom stanovisku. S ohľadom na to, že citované ustanovenia Zmluvy sú vo vzájomnom rozpore, je nutné použiť výkladový princíp contra proferentem. Keďže Zmluvu predkladal odporca, je nutné ju vykladať v neprospech tejto strany, ak nastanú akékoľvek spornosti. Má za to, že súd dospel k správnym skutkovým zisteniam v prípade odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu. Pokiaľ ide o existenciu žalovaným uvádzaného práva zdržiavať veci, ktoré prevzal v zmysle Zmluvy, tak žalovaný nikdy relevantným spôsobom nepreukázal vznik akejkoľvek pohľadávky voči žalobcovi a samotné vystavenie faktúr týkajúce sa fiktívnych pohľadávok nemôže zakladať zádržné právo. Zároveň podotkol, že v prípade, ak žalovaný disponuje nejakou splatnou pohľadávkou voči žalobcovi, existujú nezávislé súdy, kde si môže svoje právo voči žalobcovi uplatniť.

11. K vyjadreniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie zo dňa 09.11.2020. Uviedol, že aj keď súd sa v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí vysporiadať s každým jedným argumentom a dôkazom, tak za to je nevyhnutné aby súd, aj so zreteľom na osvedčovací charakter konania o neodkladnom opatrení, pri rozhodovaní o vydaní neodkladného opatrenia spoľahlivo zistil skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné. Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd mal vedomosť o sporných skutočnostiach medzi stranami a to minimálne v rozsahu (i) určenia, kto je vlastníkom tovaru a (ii) nedostatočnej špecifikácie tovaru, ktorý žiada navrhovateľ vydať. Zároveň sa súd dostatočným spôsobom nevysporiadal s argumentáciou ohľadom uplatnenia zákonného zádržného práva k prepravovanému tovaru (legitimitou držby). Je toho názoru, že osvedčovací charakter tohto konania nemôže znamenať, že súd môže ignorovať všetku argumentáciu a všetky dôkazy jednej strany sporu ak ich má k dispozícii a vychádzať výlučne z argumentácie a dôkazov druhej strany. Uviedol, že je pravdou, že v danom prípade ide o osobitný procesný postup, kedy sa súd nemusí vysporiadať s absolútne všetkými argumentami oboch procesných strán. Avšak ako súd prvej inštancie mal za účelom preskúmania riadneho osvedčenia dôvodnosti vydania neodkladného opatrenia preverovať všetky rozhodujúce skutočnosti (teda skutočnosti, ktoré sú nevyhnutné a relevantné pre vydanie neodkladného opatrenia), a to nielen skúmaním tvrdení a dôkazov, ktoré predložil navrhovateľ, ale aj tvrdení a dôkazov, ktoré predložila ich spoločnosť ako odporca. Súd prvého stupňa sa však vôbec nezaoberal týmito dôkazmi, t.j. nevykonal žiadny z dôkazov, ktoré predložili v rámci oboch vyjadrení. Argument navrhovateľa týkajúci sa vykladania Zmluvy o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej nákladnej dopravy zo dňa 12.11.2019 v neprospech odporcu je podľa odporcu na tento konkrétny prípad neaplikovateľný, nakoľko z predmetného ustanovenia (čl. 1 ods. 1 Zmluvy) jednoznačne vyplýva, že rozsah služieb, ktoré spoločnosť odporcu bola povinná poskytnúť navrhovateľovi je vymedzený a limitovaný objednávkou, pričom pokiaľ ide o ďalšie všeobecné podmienky vzťahu, tie sú upravené v Zmluve. Pri rozsahu služieb sa vychádza v prvom rade z objednávky, kde však neboli konkretizované predmetné dokumenty a preto sa následne v tomto smere vychádza zo Zmluvy. Zmluva v prípade zabezpečenia colných dokumentov explicitne v bode 3.2.5 ustanovuje, že povinnosť zabezpečiť všetky

potrebné doklady na bezproblémový priebeh colných a iných kontrol má objednávateľ (v tomto konaní navrhovateľ). Čo sa týka oprávnenosti zádržného práva, s odkazom na uvedené v bode II. ods. 2 odvolania uviedol, že v zmysle ust. § 126 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 608 Obchodného zákonníka má zákonné zádržné právo k zásielke, nakoľko mu neboli uhradené faktúry, ktoré riadne vystavil za prepravu tovaru aj iné náklady spojené s prepravou, čo aj náležite preukázal. Má za to, že týmto rozhodnutím sa neposkytla žiadna súdna ochrana ich spoločnosti, čo je v rozpore s princípom proporcionality pri nariaďovaní neodkladného opatrenia.

12. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba CSP) preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom neodkladného opatrenia je uloženie povinnosti vydať hnutelné veci - prepravovaný tovar, pričom žalobca podal návrh z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery a jeho návrh nemá charakter provizórnej ani dočasnej ochrany a nie je viazané na konanie vo veci samej. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel a v odseku 17 napadnutého uznesenia uviedol, že podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob 84/2020-68 zo dňa 14. 07. 2020 (zrušujúce uznesenie) bolo jeho povinnosťou vysporiadať sa so všetkými námietkami uplatnenými žalobcom v odvolacom konaní a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pričom je zároveň viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie v odseku 18 napadnutého uznesenia, pričom sa obmedzil na citovanie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že jeho právny názor sa týkal posúdenia charakteru neodkladného opatrenia tak, ako je uvedené vyššie a pokiaľ ide o osvedčenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, uložil súdu prvej inštancie posúdiť listinné doklady, keďže súd prvej inštancie mal za to, že žalobca hodnoverne nepreukázal neuskutočnenie prepravy tovaru (odsek 15 rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 23.04.2020), pričom podľa odvolacieho súdu nezohľadnil pripojené listinné dôkazy osvedčujúce zmluvný vzťah a odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu. Preto odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo predčasné, vydané bez vysporiadania sa s listinnými dôkazmi. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že táto okolnosť (nevykonanie prepravy v celom rozsahu) sa stal v odvolacom konaní vzhľadom na vyjadrenia strán nespornou. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a k dôvodom osvedčujúcim nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 387 ods. 3 CSP uvádza nasledovné:

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

16. Odvolací súd opakovane uvádza, že z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení nie je koncepcia inštitútu neodkladných opatrení vždy nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutej súdnej ochrany. Variabilita procesnej ochrany, ktorej sa bude navrhovateľ domáhať, je výlučne v jeho dispozícii. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti v rámci poskytovanej ochrany, konzumuje vec samu. Vo všeobecnosti nemožno vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je totožné s prípadným výrokom vo veci samej, resp. ho subsumuje, závisí to od konkrétnych okolností prípadu. Je zrejmé, že v prípade určovacích žalôb a štandardných žalôb o plnenie to možné nebude. Naopak, prípustné to bude v prípade tzv. zdržovacích nárokov, kedy neodkladné opatrenie spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa zásahov, alebo naopak strieť určité obmedzenia.

17. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že neboli splnené zákonné predpoklady pre takýto druh neodkladného opatrenia. Nesúhlasí s jeho tvrdením, že ide o výrok smerujúci k povinnosti vydať vec v prípade, keď sú pochybnosti nielen ohľadne vlastníka, špecifikácie, rozsahu, legitimity držby a existencie porušenia zmluvných povinností zo strany držiteľa-žalovaného.

18. Podľa odvolacieho súdu boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti možno dosiahnuť ochranu (princíp efektívnosti) a právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom (princíp efektívnosti). Zároveň je osvedčené, že dochádza k porušovaniu práv žalobcu, keďže žalovaný odmieta vydať prepravovaný tovar argumentujúc tvrdením, že ide o oprávnenú držbu.

19. Existencia právneho vzťahu je osvedčená Zmluvou č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy uzatvorenou medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako prepravcom (ďalej iba Zmluva), Objednávkou na prepravu tovaru č.1 ku Zmluve č. 022 zo dňa 12.11.2019 a Odstúpením od zmluvy žalobcom zo dňa 14.04.2020. Predložené listinné dôkazy zároveň odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy, keďže nie je sporné, že žalovaný prepravu začal vykonávať, prepravu neukončil a prepravovaný tovar odmieta vydať žalobcovi, je teda zachovaný princíp opodstatnenosti. Odvolací súd dopriňa, že skutočnosť, že preprava nebola vykonaná v súlade so Zmluvou vyplýva z Odstúpenia od Zmluvy, listinného dôkazu, ktorý bol pripojený k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z odstúpenia je zrejmé, že žalobca ako objednávateľ odstupuje od Zmluvy pre porušenie záväzku vykonať prepravu a žiada bezodkladné vydanie vecí odovzdaných na prepravu. Podľa odvolacieho súdu žalobca Kúpnu zmluvou č. 0511/19 zo dňa 05.11.2019 vrátane dodatkov osvedčil, že je vlastníkom tovaru, ktorého vydania sa domáha. Pokiaľ ide o rozsah vykonávanej prepravy a špecifikácie vecí, ktoré majú byť vydané, táto skutočnosť vyplýva zo Zmluvy, objednávky a Kúpnej zmluvy, ktorá obsahuje predmet kontraktu. Zároveň odvolací súd poukazuje na ust. čl. 3.1.3 Zmluvy, podľa ktorého bol prepravca povinný skontrolovať množstvo a stav nakladaného tovaru s množstvom uvedeným v nákladnom liste, žalovaný preto musí mať vedomosť, čo prepravoval na jednotlivých kamiónoch.

20. Odvolací súd je toho názoru, že je zachovaný aj princíp efektívnosti, pretože uloženým neodkladným opatrením možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca, resp. navrhovateľ navrhovaného neodkladného opatrenia domáha. V tomto prípade nariadené neodkladné opatrenie subsumuje vec samu, čo vyplýva zo samotného znenia nariadeného neodkladného opatrenia, t.j. uloženia povinnosti žalovanému niečo vykonať, čím je poskytnutá ochrana žalobcovi. Prípustnosť nariadiť neodkladné opatrenie v tomto znení vyplýva zo samotného záväzkového vzťahu, kde vystupuje žalobca ako vlastníkom a objednávateľ prepravy a žalovaný ako prepravca, ktorý tovar zadržiava. Podľa odvolacieho súdu nie je vo vzťahu k žalovanému neodkladné opatrenie neprimerané, nie je v rozpore s princípom proporcionality, pretože žalovaný môže uplatniť svoje finančné nároky súdnou cestou. Na jednej strane je tu teda právo vlastníka na vydanie vecí osvedčené citovanými listinnými dôkazmi, na druhej strane nároky žalovaného, ktoré podľa jeho tvrdenia vyplývajú z oprávnenej držby, keďže si uplatnil zádržné právo.

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, čo vyplýva z ustálenej judikatúry. Ako už bolo uvedené žalobca osvedčil právny vzťah ako aj skutočnosť, že preprava v celom rozsahu vykonaná nebola a žalovaný mu prepravovaný tovar zadržiava. Skutočnosť či žalobca odstúpil od zmluvy platne alebo neplatne, nie je predmetom dokazovania v tomto konaní a môže mať jedine vplyv na posudzovanie prípadných nárokov žalovaného. Podľa odvolacieho súdu žalovaný neosvedčil, že má splatné pohľadávky titulom neuhradenej odmeny, keďže preprava v celom rozsahu vykonaná nebola, žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu o úhrade 80% z odmeny a z porušenia záväzkového vzťahu vznikajú iné nároky ako nárok na odmenu. Uvedeným rozhodnutím nie sú dotknuté oprávnené záujmy žalovaného, pretože si svoje finančné nároky v prípade preukázania porušenia povinností žalobcom môže uplatňovať samostatnou žalobou.

22. Odvolací súd považuje za nadbytočné reagovať na odvolacie námietky týkajúce sa arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, keďže odvolací súd postupom podľa § 397 ods. 3 CSP doplnil dôvody a vysporiadal sa s argumentáciou strán relevantnou pre predmetné rozhodnutie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, priznal mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Toto uznesenie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).